

CÂND TRÂMBIȚA DĂ UN SUNET NESIGUR

Mulțumesc mult, frate Demos. Este un mare privilegiu pentru mine să fiu în seara aceasta în această adunare creștină. Mai devreme am sunat acasă și este cu douăzeci de grade mai cald.

Cred că eu am adus temperatura aceasta cu mine. Am să mă grăbesc și mă voi întoarce repede înapoi. Este rece, voi ce ziceți? (Un frate spune: „Este frig.”) Cu siguranță este.

Mă bucur că l-am întâlnit pe păstorul acesta cumsecade și pe voi. Am venit din Tucson, unde ar fi trebuit să merg astăzi. Am stat acolo până acum o oră și ceva când am venit înapoi, deci nu am reușit să dorm prea mult.

Aici era un băiețel care se juca cu microfoanele acestea. Eu m-am așezat acolo în spate pe unul din scaunele copiilor, iar băiețelul a venit și s-a uitat la mine cam ciudat, așa că i-am zis: „Noi copiii putem sta toți împreună, nu-i așa?”

În seara aceasta este foarte frumos și mă bucur că am găsit aici o audiență de oameni atât de frumoasă. Cred că fratele Williams și fratele Rose de aici, v-au spus de convenția care urmează. Cred că știți cu toții de ea.

Vom fi la Ramada la convenția oamenilor de afaceri și ne așteptăm să avem un timp minunat. Va fi acolo fratele Velmer Gardner, un vorbitor puternic și alți predicatori, Oral Roberts și mai mulți.

Sper să putem avea și un serviciu de vindecare în locul acesta. Aș vrea să-l iau pe fratele Oral și să-l ținem împreună. Nu ar fi minunat? Un serviciu de vindecare la Ramada ar fi frumos. Domnul cel Atotputernic să ne dea acest lucru și să avem un serviciu de vindecare. Noi mergem de la o biserică la alta să răspândim vestea bună, ne asociem unii cu alții și avem părtășie în diferite biserici. În aceasta cred că suntem una în Hristos.

Zilele trecute am stat de vorbă cu un doctor. Trebuie să plec peste ocean, iar înainte de aceasta trebuie să fac o consultație. Deci m-am dus la consultație și m-a pus la acele raze sau... nu mă întrebați ce sunt, și a constatat ceva ciudat. A venit înapoi și pentru că nu a știut ce este a consultat consiliul medicilor. El a spus: „Nu am mai văzut niciodată așa ceva. Mi-a arătat și mie filmul acela și spunea că acolo unde este conștientul în mod normal era și subconștientul, deși acestea două trebuie să fie departe una de cealaltă. Totuși, a observat că la mine erau

împreună, așa că mi-a zis: „Tu ești un tip ciudat.”

„Am știut întotdeauna aceasta. Și ceilalți știu aceasta,” am răspuns eu.

„Noi n-am mai văzut așa ceva.” Și așa am ajuns să vorbim despre aceasta.

„Eu cred că Domnul cel bun ne-a făcut diferiți pe unii de alții atunci când ne-a creat. Nu arătăm la fel și nici nu ne purtăm la fel fiindcă ne-a făcut pe fiecare după felul Lui de a face lucrurile. Noi intrăm în marea Lui mașină de modelat și stăm acolo liniștiți așteptând ca El să ne facă așa cum dorește să fim.”

Eu cred că niciunul nu vreți să fiți altceva decât ceea ce sunteți. După ce am fost salvați și am devenit copii ai lui Dumnezeu, tot ce ne dorim este să umblăm în fiecare zi tot mai aproape de El. Aceasta ne dorim, această măreață părtășie. Cât este de minunat! V-ați gândit vreodată ce ne-am fi făcut dacă n-am fi avut acest lucru? Ce ne-am fi făcut dacă n-am fi avut în noi această nădejde?

Într-una din bisericile mele de la țară am făcut odată o remarcă pe care am repetat-o și care este în legătură cu oamenii de astăzi care dansează dansul acesta nou, twist. Astfel, am spus: „Nu înțeleg, oamenii vor să-și rupă picioarele sau de ce dansează așa?”

Acolo era un tânăr de vreo douăzeci și șase de ani care m-a oprit și mi-a zis:

„O clipă, frate Branham!”

„Da, domnule,” am spus eu.

„Tu nu înțelegi.”

„Sper să nici nu înțeleg aceasta,” am răspuns eu.

„Eu înțeleg punctul tău de vedere pentru că ești un bărbat de cincizeci de ani, dar dacă ai fi de vârsta mea, ai privi altfel lucrurile.”

„Stai puțin. Eu am predicat Evanghelia când eram cu zece ani mai tânăr decât ești tu acum și cred încă aceeași Evanghelie. Am găsit o bucurie mai mare în a-L sluji pe Domnul decât toate aceste lucruri pe care diavolul le fabrică peste tot.”

David spunea odată: „*Cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule.*” (Psalmul 42.1).

Ați văzut vreodată o căprioară rănită care sângerează în urma rănilor provocate de câini? Câinele o poate urmări. El nu este ca omul și știe dacă ea este rănită sau nu. Singurul mod în care ea poate opri sângerarea este să ajungă la apă. Dacă ajunge la apă și bea, poate să trăiască pentru că aceasta îi oprește sângerarea. Este destul de deșteaptă. Ea trebuie să găsească apa. Este viața sau moartea pentru ea. Astfel, cu ultimele puteri pe care le mai are trebuie să găsească apa.

Așa ar trebui să însetăm și noi după Dumnezeu. Înțelegeți? „*Cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule.*” Dorința sufletului meu este să fiu ascuns cu El și cred că aceasta este și dorința celor care sunt în seara aceasta aici.

Mie îmi place că în fiecare seară văd chipuri pe care le-am mai văzut și în alte locuri. Aceasta înseamnă părtășia și arată de ce suntem aici.

Cu siguranță îmi place să văd o trezire de modă veche în Phoenix. Cuvântul „Phoenix” m-a mișcat încă de când l-am auzit pentru prima dată. Când eram copil mă gândeam: „Dacă aș putea să ajung vreodată în Phoenix, Arizona!” Dar când am ajuns aici, am constatat că este la fel de cufundat în păcat ca restul locurilor. Peste tot vezi turiști beți, imoralitate și toate celelalte lucruri.

Totuși, în mijlocul acestor lucruri se găsesc nestematele autentice ale lui Dumnezeu, scoase din deșertul de aici, care strălucesc în coroana lui Dumnezeu. De aceea sunt aici în seara aceasta, să stau alături de voi, frați și surori, ca să încercăm să reflectăm Lumina Domnului Isus pentru ceilalți, ca să poată fi găsiți și ei în haosul acesta fiindcă mai sunt mulți care trebuie să vină și trebuie să facem totul ca să-; putem aduce aici să trăiască o viață care să-L reflecte pe Hristos.

Pentru că am ajuns atât de târziu, mi-am făcut niște notițe. A trebuit să merg la poștă pentru acele taxe pe venit, fiindcă am fost somat să plătesc taxe pe venit pentru fiecare CEC pe care l-am primit în ultimii cincizeci de ani, adică vreo trei sute cincizeci și cinci de mii de dolari.

Eu am spus: „M-ai împușcat! De unde să scot atâția bani? Abia am vreo cincizeci și cinci de cenți. Cum voi putea plăti atâția bani?” Pentru aceasta m-au ținut în stres timp de cinci ani.

Este vorba de banii pe care ;-au donat oamenii. Adică avem o campanie, iar oamenii știu că mă numesc William Branham și completează un CEC pentru cheltuieli pe numele meu, dar nu eu mă ocup de aceasta, ci predicatorii. Eu nu am luat în viața mea o ofertă de la cineva pentru că am un salariu de o sută de dolari pe săptămână, pe care îl primesc de la biserica mea.

Cel care este responsabilul financiar vine și spune: „Frate Branham, trebuie să semnezi aceste

cecuri." Astfel, eu semnez cecul, iar el îl depune. Dar când am semnat cecul acela, ei au spus că este al meu. Adevărul este că oamenii mi l-au dat mie, iar eu l-am dat bisericii.

La început m-am simțit foarte rău, dar cu timpul am înțeles că fiecare om din Biblie, care a avut o slujbă duhovnicească de la Dumnezeu, a avut probleme cu autoritățile. Cercetați Cuvântul și veți vedea. Moise, Daniel, Ioan Botezătorul, etc. Isus Hristos a murit de mâna autorităților suferind pedeapsa capitală. Petru, Iacov, Ioan, toți au fost prizoniți.

De ce? Pentru că aici este scaunul de domnie al Satanei. Ați știut aceasta? Ați știut că Satan l-a dus pe Isus pe un munte înalt, l-a arătat toate împărățiile lumii și i-a spus: „*Tie Îți voi da toată stăpânirea și slava acestor împărății; căci mie îmi este dată, și o dau oricui voiesc. Dacă dar, Te vei închina înaintea mea, toată va fi a Ta.*” (Luca 4.6-7). Vedeți cui aparține? Nu ne place să ne gândim la aceasta, dar așa este.

Dar Isus i-a zis: „*Înapoia Mea, Satano!*” El știe că va fi Moștenitorul tuturor acestor lucruri în Mileniu. Dacă aceste popoare ar fi fost guvernate de Dumnezeu, ar fi început deja Mileniul, dar vine și acel timp.

Ei au înființat ONU, Liga Națiunilor Unite ca să aducă pacea, dar ce credeți că se va întâmpla cât timp este Satan în vârful politicii? Se vor lupta în continuu.

Dar va veni un timp când toate armele vor fi puse deoparte; trâmbițele gloriei vor suna și va începe dimineața veșnică și strălucitoare.

Împăratul nostru Își va ocupa scaunul de domnie, iar atunci se vor auzi strigăte și cântări de bucurie. Acolo va fi un singur Steag, un singur popor și o singură limbă: cea cerească. Amin. Tânjesc după timpul acela și mă încred în Dumnezeu că într-o zi se va sfârși totul. Îl pot auzi spunând: „Vino aici sus!”

Sunt aici în Phoenix în Numele Domnului, dar nu voi încerca să explic ce s-a întâmplat. Cei care luați benzi, să vă asigurați că o aveți și pe cea intitulată: „Cât este ceasul, domnilor?” Eu nu vând benzi, nu mă stresez cu astfel de lucruri, dar avem un serviciu de înregistrare peste tot în lume. Chiar și în junglă, oamenii au ceva ce pun în ureche și ascultă înregistrările traduse în limbile lor, pentru că aceste mesaje înregistrate merg în jurul lumii.

Printre ele este aceasta de care vă spun: „Cât este ceasul, domnilor?” sau: „Acesta este timpul, domnilor?” pe care am vorbit-o cu câțiva timp în biserica de acasă. După toată experiența mea în ceea ce privește vedeniile, pot spune că nu am mai văzut niciodată o vedenie ca aceasta. Nu știu ce poate fi, nu știu ce însemnează, dar sunt aici pentru că m-a trimis El.

Eu trebuie să fiu sincer și corect, fiindcă oamenii vor ști și este singura cale prin care vom ajunge undeva cu Dumnezeu.

Spun aceasta pentru că odată a fost un om care a încercat să prooroască. Dar adevăratul proroc a spus: „Să ne amintim că au fost proroci înaintea noastră. Prorocul adevărat este cunoscut prin faptul că prorocia lui se împlinește.” Deci este bine să știm că a vorbit cu adevărat Dumnezeu, înainte să spunem ceva despre aceasta. Fiți cinștiți și sinceri!

Acum haideți să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune. Să lăsăm deoparte orice îngrijorare pentru următoarele minute. Eu știu că în grupul acesta frumos de aici sunt nestemate după care va veni Isus într-o zi, iar cei care vor fi trecuți se vor ridica din țărâna pământului.

Poate sunt unii care nu sunt siguri dacă vor fi acolo, poate aveți nevoie de ceva. Dacă este așa, faceți-și acest lucru cunoscut lui Dumnezeu prin ridicarea mâinii și spuneți: „Dumnezeule, Tu știi ce doresc. Binecuvântează-mă, Te rog. Sunt bolnav și am nevoie de vindecare. Sunt rătăcit și am nevoie să mă întorc înapoi în părtășie. Am rătăcit, dar acum vin înapoi. Ajută-mă să vin înapoi.” Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Tată ceresc, ne apropiem de tronul Tău, pe calea Sângelui. Și Aaron s-a dus înaintea scaunului de îndurare, dar mai înainte de aceasta a luat sângele în mâinile sale. Prin credință, în seara aceasta primim Sângele Domnului Isus și pășim spre tronul lui Dumnezeu, știind că avem dreptul, nu prin neprihănirea noastră, ci prin neprihănirea Lui. Tată, Sângele face curățirea noastră, de aceea Te rugăm să Te înduri și să primești cererea noastră.

Mai întâi Te rugăm să ai milă de noi și să ne ierți toate fărădelegile, fiindcă stăm înaintea Ta și ne mărturisim greșelile, scăpările și păcatele noastre ascunse, dar și greșelile făcute din neștiință.

Ca păstori, noi stăm înaintea Ta și mărturisim păcatele poporului nostru, fiindcă îi iubim și stăm împreună. Simțim ca Moise care s-a pus pe sine în spărtură scăpând astfel poporul de mânia lui Dumnezeu. Ce tablou este acesta pentru neprihănitul Hristos care S-a așezat în spărtură ca să-și mântuiască pe oameni.

Tată, noi suntem slujitorii Tăi, cu Duhul Lui în noi. Fiecare creștin de aici strigă pentru cei păcătoși: „Dumnezeule, ai milă de ei!” Strigăm pentru bolnavi și nevoiași, pentru mâinile tinere și bătrâne care s-au ridicat. Tu știi totul despre ei, Doamne, și Te rugăm să ne răspunzi după bogăția slavei Tale.

Fie ca cei care au pășit aici bolnavi, să plece sănătoși. Chiar dacă nu au nici o explicație, să știe

că s-a întâmplat ceva și sunt bine.

Cei care s-au rătăcit să plece de aici convinși că L-au luat pe Isus cu ei de acolo de unde L-au părăsit. Îndură-Te, Doamne, și de cei care nu au cunoscut niciodată eliberarea Ta scumpă; scoate-î din peștera în care sunt prinși ca să nu mai fie legați de lucrurile lumii și de grijile ei, ci să fie liberi în Hristos. Îndură-Te, Tată.

Binecuvântează-ne pe toți care avem nevoie și binecuvântează Cuvântul Tău și slujitorul Tău și Te vom lăuda în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Textul pe care ar trebui să-l citim din Biblie acum este din **1Corinteni 14.8** unde scrie:

„Și dacă trâmbița dă un sunet încurcat, cine se va pregăti de luptă?”

Acesta este un text despre care am putea vorbi două săptămâni fără să-l epuizăm și aceasta pentru că Cuvântul care este inspirat poate fi legat în întreaga Biblie. Corect.

Odată, cineva m-a întrebat: „Cum poți vorbi din același text?” Păi, poți scoate orice subiect din textul acela.

Odată am luat o frunză de trifoi de pe jos. Bărbatul acela din Tucson este aici, dar atunci eram la Pasadena, California. Deci am luat frunza de trifoi și am spus: „Aș putea să predic timp de douăzeci și cinci de ani despre această frunză de trifoi: cum este o viață, ce viață este în ea, cum cele trei frunze sunt una și multe alte lucruri.

Atunci ce să mai zicem de Scriptură? Este Cuvântul lui Dumnezeu și nu are sfârșit, ci merge și merge fiind un refugiu pentru noi.

În seara aceasta aș vrea să vorbesc despre subiectul: **„Când trâmbița dă un sunet nesigur.”** M-am gândit la lucrul acesta în urmă cu câteva momente, când a venit vorba de taxele pe venit și mi-am zis: „Astăzi abia mai găsești ceva sigur fiindcă toate lucrurile au o anumită incertitudine în ele.” Iar dacă ceva este nesigur, nu poți avea încredere în acel lucru. Stați departe de ceea ce este nesigur!

Astăzi sunt tot felul de afaceri. Dacă conduci o afacere care nu este sigură, tu nu vei investi foarte mult în acea afacere deoarece profitul este nesigur.

Dar dacă ești un afacerist isteț, vei cerceta și vei aștepta să investești banii în ceva sigur, în ceva pe care să te poți baza și de care poți depinde, deoarece nu vrei să pierzi puținii bani pe care ți-ai economisit și îți trebuie să ai ceva cu care să trăiești.

Tu nu-ți vei pune banii economisiți să-ți păstrezi într-un buzunar, pentru că de acolo îi pot fura hoții. Nu poți face aceasta! Dacă îi ai, îi investești în ceva, iar dacă faci aceasta, vrei să fii sigur de investiția ta. Dacă nu ești sigur, nu-ți investești.

Astăzi orice afacere din lume este nesigură și se clatină pentru că lumea însăși este nesigură și se clatină.

Să zicem că am o sumă de bani și vreau să-ți investesc într-o casă frumoasă. Și această investiție este nesigură, deoarece guvernul poate să ți-o ia peste noapte.

O, atâtea lucruri au corupt democrația noastră încât totul a devenit nesigur. Noi am avut o mare încredere în democrația noastră despre care cred și acum că este cea mai bună formă de guvernare. Totuși, este nesigură.

Noi, poporul american avem o Constituție și aceasta este hotărâtoare. Totuși, și Constituția noastră este nesigură pentru că a fost încălcată de multe ori. Răposatul domn Roosevelt a făcut-o praf. Deci vedeți, ea poate fi încălcată, ceea ce înseamnă că nu prea ai în ce să ai încredere.

Politica... O, cât este de nesigură! Oamenii se ceartă și se ceartă în politică. Și vecinii care odată erau prieteni, acum nu mai sunt. Astfel, este ales un președinte și imediat vecinii se ridică unul împotriva celuilalt și se ceartă unul cu altul din cauza politicii.

Sper că nu am rănit sentimentele nimănui, dar cred că întregul sistem este putred. Înțelegeți? Da, domnilor. Atunci de ce să te cerți și să te enervezi pentru un lucru care oricum nu este bun? Așa este. Este nespus de rău.

Cineva m-a întrebat: „Vei vota la alegerile acestea?”

„Eu am votat deja.”

„La alegerile acestea?”

„Eu am votat pentru Isus. Și îți spun că au fost doi care au votat pentru mine: Dumnezeu a votat pentru mine și diavolul a votat împotriva mea. Dar eu am votat pentru Dumnezeu, ceea ce înseamnă că am votat corect.” Deci, depinde cui îi vei da votul tău.

Am să vă mai arăt ceva și gata. La ultimele alegeri prezidențiale s-a dovedit că în Chicago și în alte părți mașina de votat a fost setată pe partidul democrat astfel încât atunci când ați votat pentru domnul Nixon ați votat și pentru domnul Kennedy în același timp. Deci nu ai nici o șansă. Și a fost dovedit.

Ați auzit că s-a spus în Monitor că s-a făcut o anchetă în țară și că domnul Nixon a luat voturile cu un procent de patru la unu. Cum poate să câștige? Dacă ar fi fost domnul Kennedy ar fi fost la fel. Eu nu sunt cu nici un partid deoarece Partidul meu este în cer și eu sunt acolo chiar acum. Noi stăm în locurile cerești și vorbim cu Împăratul nostru.

Dar vedeți, eu am încercat să vă spun aceste lucruri ca să înțelegeți că lucrurile de pe pământ sunt nesigure și ca urmare nu poți avea încredere în nimic. Sunt nesigure și cel mai bun lucru este să te îndepărtezi de tot ce este nesigur. Mie nu-mi place să mă amestec cu partea negativă, ci îmi place să fiu cu cea pozitivă.

Până și viața de familie a devenit nesigură. Zilele trecute am citit într-un ziar că în America se înregistrează cea mai mare rată a divorțurilor din lume. Și ne pretindem o națiune religioasă! Aceasta dovedește că religia este doar o învelitoare și este greu de spus din ce o facem. Adam a încercat s-o facă din frunze de smochin, dar nu a mers. Acea învelitoare a fost cât se poate de nesigură când a trebuit să se înfățișeze înaintea lui Dumnezeu. Deci cu religia nu a mers. Dar puteți să vă gândiți că rata divorțurilor din țara noastră este cea mai mare? Aceasta dovedește că imoralitatea este chiar în casele noastre.

Am fost uimit de un sondaj care s-a făcut printre creștinii din Ohio, fiindcă un procent alarmant de mare de oameni nici nu merg la biserică, iar optzeci la sută din cei ce merg, nu știu de ce o fac. Ei merg doar la biserică.

Când au fost întrebați: „De ce mergi la biserică?” cei mai mulți au răspuns: „Păi, mama m-a dus la biserică de copil și am continuat să merg.” Alții au spus că merg să se întâlnească cu oamenii și să mai stea de vorbă. Vedeți?

Așa ceva este alarmant! Nu-ți de mirare că viața de familie nu mai există și că nimic nu este sigur și stabil.

Dacă o femeie vrea să se mărite dar nu este sigură de acel bărbat, este mai bine să-l lase în pace. Tot așa, orice bărbat care vrea să se căsătorească cu o anumită femeie și nu este sigur de ea, este mai bine s-o lase în pace. Mai bine roagă-L pe Dumnezeu să-ți dea un răspuns cu privire la aceasta, și atunci omul să nu despartă ceea ce unește Dumnezeu. Dar mai întâi trebuie să ne rugăm pentru aceasta. Da.

Noi am văzut că am încercat să convertim lumea printr-un program educațional, dar am obținut o încurcătură pentru că lumea nu se poate întoarce la Cuvânt prin educație. Educația mai mult îi îndepărtează pe oameni de Dumnezeu decât îi apropie, fiindcă îi face să se simtă că știu mai mult decât ceilalți și sunt mai sus decât alții. Astfel, oricât de bună ar fi educația, Hristos nu Și-a

Însărcinat niciodată Biserica să educe lumea. El nu i-a educat și nu i-a dus la seminar, nici nu le-a spus să construiască spitale. Toate acestea sunt în ordine, dar însărcinarea Bisericii este să propovăduiască Evanghelia: „*Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.*” (Marcu 16.15). Orice altceva în afară de aceasta este nesigur pentru că este în afara Planului lui Dumnezeu.

Lumea este nesigură. Am ajuns într-un punct în care întreaga lume este nervoasă și foarte nesigură, și totul se clatină. Fiecare națiune se teme de cealaltă și vorbesc de pace.

În primul război s-a spus: „Trebuie să-i trimitem pe tinerii noștri în război fiindcă aceasta va duce la câștigarea războiului.” Dar nici nu s-a risipit bine fumul artileriei și erau deja unii împotriva celorlalți.

Ei au înființat Liga Națiunilor ca să controleze politica mondială, dar au eșuat. Acum au ONU dar este același lucru. Și aceasta a eșuat dovedind că totul este nesigur.

Totul este nesigur: viața politică, viața națională, mașinile de votare, oh, totul se clatină!

Acum aș vrea să aduc lucrurile mai către casă. Viața bisericii este clătinată și nesigură. Pavel s-a referit la aceasta când a vorbit despre sunetul nesigur dat de trâmbiță. Viața bisericii este nesigură. Oamenii abia mai știu ce să facă, așa că pribegesc de la o biserică la alta încercând să găsească Adevărul, să vadă cine are învățătura adevărată.

Dar este atâta stricăciune încât oamenii încearcă și alte biserici ca să vadă ce crez au, ce doctrină. Dar va veni unul care va explica chiar punctul crezului lui. Astfel, următorul lucru este că va găsi atâta stricăciune încât va încerca o altă biserică și un alt crez, o altă doctrină.

În felul acesta, prin aceste lucruri, ne-am rupt unii de alții în sute de biserici diferite. Asta-i tot ce pot face, dar acolo sunt și unii buni care într-o zi vor ieși afară.

Vedeți? Tu nu poți să te încrezi în ce se spune: „Eu aparțin de asociația metodistă a bisericilor și sunt în ordine; eu aparțin de asociația baptistă și sunt în ordine.” Nu se poate așa ceva.

Tu nu poți spune: „Eu aparțin de asociația pentecostală a bisericilor.” Nu poți face aceasta. Nu ai voie să faci aceasta. Noi am văzut cum a fost pus la punct primul consiliu general al asociației pentecostale, dar nu a trecut mult și a început să se rupă din cauza unor învățături și provocări. Și acum priviți peste tot. Vedeți? Aceasta dovedește că este nesigur. Celor care se încred numai în organizația lor, le spun: Să știți că este nesigur!

Poate zici: „Frate Branham, tu ne-ai expus aici un tablou foarte întunecat și nu te-ai gândit la noi

ca la un mădular îndepărtat.” Dar așa am intenționat.

Am spus aceste lucruri ca să ajungem la o concluzie: Este ceva sigur? Da, este un lucru sigur. O, sunt atât de bucuros fiindcă sunt sigur că este adevărat. Când toate celelalte se clatină, acesta rezistă. Dacă vrei să citești în Matei 24.35, El spune: *„Cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece.”*

Era odată un om de culoare din Sud care purta Biblia cu el deși nu știa să citească. Oamenii l-au întrebat:

„Sam, de ce porți Biblia cu tine?”

„Este Sfânta Biblie și eu cred tot ce scrie în ea de la o copertă la alta.”

„Și chiar crezi tot ce scrie acolo?”

„Da, domnule, sigur că cred.”

„Și ai face orice dacă scrie în Biblie?”

„Da, domnule.”

„Dacă în Biblie scrie să treci prin zidul acela de piatră, o vei face?”

„Da, domnule.”

„Dar cum vei putea trece prin zidul acela de piatră dacă nu este nici o gaură în el?”

„Dacă Biblia spune că Sam trebuie să treacă prin zid, acolo va fi pregătită o gaură prin care Sam va trece.”

Deci despre aceasta este vorba. Acolo va fi o gaură.

Tot ce trebuie să faceți voi este să luați poziție pentru Cuvântul lui Dumnezeu și El va croi calea pentru restul lucrurilor. O, acea puternică Temelie!

Odată când au coborât de pe munte, El i-a întrebat pe apostoli:

„Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?” Ei au răspuns: „Unii zic că ești Ioan Botezătorul; alții, Ilie; alții: Ieremia sau unul din proroci.”

„Dar voi,” le-a zis El, „cine ziceți că sunt?” (Matei 16.16).

Atunci Petru a făcut acea mare afirmație: „*Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu.*”

Și El i-a zis: „*Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri. Și Eu îți spun: ...pe această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui.*” (v. 17-18).

Pe ce va fi zidită Biserica Lui? Pe descoperirea adevărului Cuvântului lui Dumnezeu. „*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.*” (Ioan 1.1,14).

De aceea a putut să spună El: „*Cine din voi Mă poate dovedi că am păcat? Cine Mă poate acuza? Eu am împlinit tot ce a scris Cuvântul despre Mine.*” Dumnezeu a dovedit că El era Cuvântul. Așa este. Dumnezeu manifestat. Așa spune Cuvântul și Dumnezeu face acest lucru real, aducându-l la împlinire, dovedindu-l.

Cu mulți ani în urmă, se spunea în biserică: „Nu mai există botez cu Duhul Sfânt! Este doar o emoție pe care și-au provocat-o oamenii.” Dar cei care L-au primit, au știut că era Adevărul, au știut că Dumnezeu era real. Și s-a dovedit până astăzi că mișcarea pentecostală din întreaga țară a adus mai mulți oameni la Hristos decât toate celelalte biserici.

În ziarul catolic „Sunday visitor,” scria nu demult că „biserica catolică a înregistrat o jumătate de milion de convertiți în anul trecut, pe când biserica pentecostală a înregistrat un milion și jumătate.” Amin.

Ce este aceasta? Ceva crescător. Este Cuvântul lui Dumnezeu răspândit. Cât de recunoscători trebuie să fim! Ați observat că la întrunirea oamenilor de afaceri au vorbit episcopali, prezbiterieni, luterani, etc. Păi, tot mai rar auzi de un pentecostal care face ceva, fiindcă sunt alții. De ce? Au constatat slăbiciunea crezurilor lor și s-au întors înapoi la Cuvânt pentru că acolo este o Temelie, Ceva ce nu poate fi clintit.

Noi vedem că Duhul Sfânt S-a manifestat în lume trăind Viața Lui în ființe umane. Ce lucru minunat! În aceasta nu este nimic nesigur! Tu poți vedea că Dumnezeu a dat o făgăduință și aici s-a manifestat. Prorocii au vorbit cu sute de ani în urmă despre ea și acum îi vedem împlinirea.

Toate criticile, toate diferențele și toate crezurile au încercat să zădărnicească Cuvântul lui Dumnezeu, au încercat să-L înlocuiască cu educația; au încercat să-L înlocuiască, să facă denomițiuni, dar au ajuns într-o confuzie. Dar printre toate acestea, Cuvântul lui Dumnezeu va străluci ca întotdeauna. De ce? Pentru că un lucru este sigur: „*Cerurile și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.*” (Matei 24.35). Tu trebuie să te ancorezi de ceva, așa că ia ca

Ancoră acest Cuvânt în inima ta.

David spunea că L-a ascuns în inima lui ca să nu păcătuiască. El și-a scris Legile Lui pe tăblița inimii și a pus tot timpul Cuvântul Domnului înaintea lui. Așa se face. Să ai tot timpul gândul la El, fiindcă Dumnezeu i-a spus lui Iosua: „*Nu te abate nici la stânga, nici la dreapta de la Cartea Legii și atunci vei propăși.*” (Iosua 1.7).

Când bisericile se vor întoarce de la crezurile lor și se vor uni cu Cuvântul lui Dumnezeu, Biserica va avea biruință. Acesta este lucrul care va împiedica comunismul.

Dar ce a făcut comunismul? Când te gândești la comunism, vezi propaganda care se răspândește și numărul lor care crește cu milioanele, ceea ce îi sperie pe oameni. Dar comunismul va slăbi și va muri. Trebuie să moară. Ei pot să facă una și alta și cred că Dumnezeu îl va folosi exact cum a făcut cu Nebucadnețar. El va smulge toate buruienile cu ajutorul comunismului. El este folosit doar pentru atât.

Comunismul se va sfârși, va ajunge la capăt, dar Cuvântul lui Dumnezeu nu are sfârșit pentru că nu are nici început. Amin. Este veșnic cu Dumnezeu. Și dacă ești ancorat și Cuvântul este ancorat în tine, tu ești veșnic cu Cuvântul. Amin.

Toate aceste lucruri se clatină și trebuie să ajungă la sfârșit. Indiferent cât este de mare stâlpul, va cădea la pământ. Toate lucrurile care sunt împotriva acestui Cuvânt, se vor prăbuși; trebuie să se dea la o parte pentru că Cuvântul vine biruitor. Nu poate fi oprit de nimic pentru că așa a spus Dumnezeu.

Cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul vorbit de El nu va trece. Ascundeți acest Cuvânt în inimile voastre și lăsați-L să crească. Păstrați-L întotdeauna în gândurile voastre pentru că nu va cădea niciodată. Cuvântul lui Dumnezeu nu va cădea pentru că așa a spus El, iar noi vrem să-L păstrăm așa.

Pavel vorbește în Scriptură despre ostașul instruit care a învățat sunetele trâmbiței. Dacă nu cunoaște însemnătatea sunetului scos de trâmbiță, nu va ști dacă trebuie să atace sau să se retragă. Și ce fel de armată va fi aceea dacă nu știe să deosebească sunetele trâmbiței? Cu siguranță vrăjmașul va avea biruință împotriva unei grămezi de soldați neinstruiți ca aceștia.

Așa se întâmplă și cu bisericile noastre de astăzi pe care le-am instruit în crezurile și diferențele noastre. Noi trebuie să fim uniți cu El; trebuie să cunoaștem sunetul trâmbiței. „Dar care este trâmbița?” întreabă ei. Trâmbița Evangheliei. Trâmbița este Cuvântul Dumnezeului celui viu. Nu amestecați nimic cu El!

Nu aduceți pe cineva care să cânte la harpă sau din trompetă, pentru că nu vor ști ce să facă și vor produce numai confuzie.

Pavel vorbește despre instruirea omului ca să poată deosebi sunetul trâmbiței. Atunci, oricare ar fi sunetul, el va ști exact ce trebuie să facă deoarece trâmbița a sunat conform ordinului dat de căpitan. Și când trâmbița sună, oștirea știe dacă trebuie să se retragă sau să înainteze; dacă trebuie să se întoarcă la stânga sau la dreapta.

Războiul este întotdeauna război. Noi nu ne-am înrolat în rândul Bisericii ca să mergem la picnic, ci trebuie să fim conștienți că am ajuns pe câmpul de luptă.

Eu n-am venit aici ca să fiu bătut de oameni pe umăr și să mi se spună: „Ce om minunat ești, frate Branham.” Nu, domnilor. Eu am venit cu scut, cu coif și cu armură; am venit să lupt pentru fiecare centimetru de pământ.

Dumnezeu i-a spus lui Iosua: „*Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru, vi-l dau.*” (Iosua 1.3). Deci talpa piciorului înseamnă posesie.

Când biserica face compromis cu crezurile în defavoarea Cuvântului, când face compromis cu lumea, pierde teren, dă înapoi.

Ceea ce ne trebuie nouă astăzi sunt soldați care să dețină fiecare făgăduință divină din această Biblie, pe care Dumnezeu a dat-o bisericii ca să aibă întreaga armură a lui Dumnezeu. Ne trebuie soldați, nu oameni îmbrăcați în uniformă de paradă, lucru care este total diferit.

Noi avem spioni în fiecare țară, dar avem și spioni germani și englezi în țara noastră. Ce se încearcă prin aceasta? Să afle fiecare ce fel de materiale și de arme are celălalt. FBI-ul este foarte aproape de orice națiune, îi urmărește pe toți. Așa trăiesc ei: urmăresc să vadă ce fel de arme au ceilalți. Apoi vin și o îmbunătățesc pe a lor sau fac o altă armă cu care să contraatace pentru că nu au încredere unii în alții, ceea ce dovedește că națiunea se clatină. Păi, dacă le tăiem calea, Anglia ne spulberă într-o oră, sau îi spulberăm noi pe ei. Este suficient ca cineva care a băut prea mult să audă ceva și totul se poate termina.

În timpul războiului, când găseau produse pe care scria: „Fabricat în Japonia,” le trânteau la pământ în semn de patriotism, iar acum plătim un preț dublu pentru produse ca acelea. Ce s-a întâmplat? Atât au valorat viețile tinerilor care au murit acolo? Cu siguranță, nu.

Și atunci? Nu contează cât vă luptați pentru lucrurile materiale fiindcă nu înseamnă nimic. Toate se clatină. Dar este o luptă în care poți câștiga teren și pe care nu v-o poate lua nimeni, iar aceasta este sunetul Trâmbiței Cuvântului Evangheliei lui Dumnezeu. Cu siguranță.

Acum fiecare țară își formează din tinerii ei cea mai bună apărare posibilă. Știu că acel echipament nu este ușor de cărat.

Noi avem un frate căruia îi spuneau „Rookie.” Armata i-a pus în spate un rucsac de nouăzeci de livre. (40,8Kg). Era aproape la fel de greu ca el. I-au dat și o lopată cu care să sape gropi, o pușcă mare și o grămadă de grenade. O, n-am mai văzut niciodată un pachet atât de mare! Bietul de el abia se mișca. Și cu povara aia pe el l-au dus într-un marș de opt kilometri. Era pe jumătate mort. El a zis: „Ce rost are asta? Mie nu-mi trebuie casca asta grea!” Dar armata știe că într-o zi îi va fi de folos. „La ce îmi trebuie o lopată când mășăluiesc?” Este bine să știi s-o folosești pentru că s-ar putea să ai nevoie de ea.

Guvernul nu te dotează cu lucruri decât dacă știe că îți vor trebui, iar pentru aceasta trebuie să fii instruit. Ei caută cele mai bune lucruri pe care să le folosești, fiindcă este în interesul țării. Ei sunt interesați să fii cât mai bine echipat ca să fii ferit de gloanțe. Întotdeauna a fost așa.

A început în grădina Eden, iar de atunci Dumnezeu își instruește Biserica Sa.

Să știți că noi trebuie să ne dotăm tot timpul. Uitați-vă ce avioane s-au folosit în primul război mondial și ce avioane se folosesc acum. Acum au avioane cu reacție și totuși caută să le îmbunătățească, să îmbunătățească apărarea.

Dar Dumnezeu nu a trebuit să îmbunătățească nimic. El le-a dat copiilor Lui, soldaților Lui cel mai bun lucru care există. Ce le-a dat? Acolo în Eden le-a dat Cuvântul Său și omul trebuia să stea ascuns după El, fiindcă atunci nici un diavol nu putea ajunge la el. Să stai în Cuvânt!

Dar spionul Satan a încercat să afle cum ar putea ajunge acolo. El știa că nu era suficient să spună ceva, ci trebuia să aducă argumente. Astfel, el vine întotdeauna cu puterea lui de argumentare pe când Dumnezeu folosește întotdeauna Cuvântul Lui ca să-și întărească Biserica. Satan a știut unde era veriga slabă; el a știut că acela era locul în care oamenii puteau fi doborâți cel mai ușor, prin argumente.

Tu spui: „Noi trebuie să vedem dacă un lucru este necesar sau nu. Acesta este necesar?”

Dacă Dumnezeu a spus că este necesar, atunci este necesar chiar dacă îți vine să plângi în hohote. Dacă Dumnezeu a spus că este necesar botezul cu Duhul Sfânt, mie nu-mi pasă cât este de greu, cât de mult trebuie să renunț la lume sau că lumea mă pune deoparte, într-o zi acest lucru mă va ajuta să rămân în viață. Este singurul mod de a supraviețui.

„Voi ziceți: „Mai trebuie să practicăm vindecarea divină când avem cei mai buni medici din lume?” Dumnezeu ți-a dat vindecarea divină deoarece știe că trebuie s-o folosești; El ți-a dat

darurile Duhului.

În clipa în care Satan a ajuns lângă Eva, a început să-î aducă argumente: „Cu siguranță Dumnezeu nu ar face aceasta.”

Oamenii de astăzi spun: „Nu există iad!” Mulți spun aceasta. „Cu siguranță Dumnezeu nu și-ar arde copiii!” Sigur că El nu și-ar arde copiii, dar Satan îi va arde pe ai lui. Deci al cui copil ești tu? Și încă ceva. Iadul a fost făcut pentru diavol și copiii lui, nu pentru copiii lui Dumnezeu. Niciunul dintre ai Săi nu va ajunge acolo, deci depinde al cui copil ești.

Dumnezeu i-a dat lui Adam și Evei Cuvântul Său și El nu schimbă niciodată aceasta. Astfel, creștinul sau credinciosul are ca apărare, Cuvântul.

Cerurile și pământul vor trece; orice crez va trece, orice denomi-națiune va cădea, orice popor se va prăbuși, dar Cuvântul lui Dumnezeu va rămâne veșnic. Va veni un timp când luceafărul nu va mai străluci; va veni un timp când nu vor mai străluci nici soarele și nici luna și când pământul nu se va mai învârti pe orbita lui. Dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne la fel. Este ceva pe care te poți baza, ceva care nu se clatină. Este ceva sigur. Când Dumnezeu spune ceva, se va întâmpla cu siguranță.

Astfel, dacă a spus în grădina Eden că va veni un Răscumpărător, că Îl va trimite pe Mesia, era sigur că așa va fi. Chiar dacă au trecut patru mii de ani, El a venit. A trebuit să vină pentru că era Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu.

Dumnezeu a promis că Îl va trimite din nou și așa va fi. Nu contează câți necredincioși și sceptici se vor ridica și ce vor face, cât se va răspândi comunismul, Isus Hristos va veni și își va lua la cer Mireasa spălată în sângele Lui. De ce? Pentru că așa a spus Cuvântul lui Dumnezeu și este cât se poate de sigur.

Cuvântul spune că *„Toate lucrurile sunt cu putință celui ce crede.”* (Marcu 9.23). (În limba engleză scrie: *„Dacă poți crede totul este cu putință.”*). Aceasta este sigur. Dumnezeu a spus aceasta și nu poate da înapoi, nu poate fi clătinat. El a vorbit, de aceea tu să stai cu El, să ai credință și să crezi pentru că acesta nu este un sunet nesigur. Crezurile pot să dea un sunet nesigur și denomi-națiunile pot răspândi un sunet nesigur, dar Dumnezeu nu poate da un sunet nesigur. Cuvântul acesta este Dumnezeu și nu este nici o incertitudine cu privire la El. Fiecare părticică este sigură.

Biserica Lui este ancorată în Cuvânt. Când a venit Isus, El a folosit aceeași ancoră? Sigur că da.

Când Satan a venit cu toată puterea lui la El, l-a spus: *„Dacă ești Fiul lui Dumnezeu fă cutare și*

cutare lucruri.” Dar El a stat pe Cuvânt și i-a răspuns: „*Este scris.*” Satan a încercat din nou, dar El S-a întors din nou la Cuvânt: „*Este scris.*” Vedeți? El a rămas la același Cuvânt, dându-ne un exemplu așa cum a spus în Ioan 13.15: „*Eu v-am dat o pildă.*” Aceasta este o pildă în care ar trebui să ne punem încrederea în Cuvântul lui Dumnezeu. Orice alt cuvânt să fie găsit minciună...

...Dar un lucru este sigur: Dumnezeu a dat o făgăduință și El o va ține. Ei spun: „Cum se vor întâmpla aceste lucruri? Cum poate lua un grup de oameni în răpire și să-i ducă sus?” Eu nu știu cum o va face, nu este treaba mea să știu sau să întreb cum. Treaba mea este să fiu gata pentru aceasta, fiindcă El a promis și se va întâmpla. Cum? Întărindu-și Biserica prin Cuvânt.

Primul lucru cu care vine Satan sunt argumentele. Astfel, ei spun: „Nu este bine dacă aparțin de biserica aceasta? Nu este la fel de bună ca și cealaltă?” Este o singură Biserică la care poți aparține, dar acolo nu se aderă. Tu poți adera la loja metodistă, prezbiteriană, baptistă sau pentecostală, dar în Biserica lui Isus Hristos intri prin naștere.

Acelea sunt lojă în care oamenii se adună împreună și trec de la unul la altul. Acea este părtășia pe care o aveți unii cu alții când împărțiți aceeași învățătură.

Dar în Biserica lui Isus Hristos poți intra pe o singură cale: prin naștere.

Așa cum am spus de multe ori, este ca pasărea aceea neagră care se împodobește cu pene de păun și spune: „Vezi, și eu sunt păun.” Dar ea și-a aplicat acele pene. Dacă ar fi fost păun, ar fi avut acele pene prin natura ei.

Dacă biserica este Biserica Dumnezeului celui Viu, va produce Cuvântul Dumnezeului celui Viu. Nu este nevoie să adaugi nici o pană de păun, pentru că fiecare pană de acolo va fi parte din acel păun. Puteți fi siguri de aceasta. Vedeți? Fiecare pană din Biserica lui Dumnezeu va fi Cuvântul lui Dumnezeu. El nu va aduce nimic înăuntru decât Cuvântul (Amin), pentru că natura Duhului va da numai Cuvânt. Amin. Încep să mă simt bine.

Nu este nimic din ceea ce încerci să fabrici tu, pentru că nu poți fabrica salvarea; nu poți fabrica darurile, ci trebuie să le porți. Înțelegeți?

Oaia nu fabrică lâna și cireșul nu fabrică cireșe, ci poartă cireșe pentru că viața din el este de acel soi.

Tot așa, Biserica Dumnezeului celui viu nu injectează aceasta ca să încerce să pară nu știu cum; ea este ceea ce este prin harul lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu este în ei și ei sunt în Cuvântul lui Dumnezeu, iar lucrările care au ieșit prin Cel desăvârșit, prin Isus Hristos,

Dumnezeu manifestat în trup, vor fi produse de fiecare credincios născut din nou. Așa a spus El. Amin Nimic altceva.

Un om care nu a auzit adevăratul sunet al Trâmbiței este confuz când aude așa ceva. El a fost instruit să asculte un anumit sunet al trâmbiței: „Aderă la biserica noastră. Adu-ți aici cererea.” Aceasta este tot ce știe el.

Dar când se întoarce la botezul cu Duhul Sfânt și vorbim despre puterea lui Dumnezeu și lucrările pe care le face, El îi curăță și pe bărbați și pe femei de viața păcătoasă și îi face să umble cinstiți și evlavioși. Lucrările pe care le face, aduc în Biserică botezul, vorbirea în limbi, vindecarea bolnavilor, scoaterea dracilor, prorocia, darurile, vedeniile, etc. Aleluia! Așa este. Când se întâmplă aceste lucruri, sunt confuze pentru cei care nu au auzit acel fel de trâmbiță.

Tu spui: „Păi, biserica mea nu învață așa ceva.” Atunci nu suflă sunetul Trâmbiței Evangheliei. Glorie Lui! Corect.

Când soldații aud sunetul trâmbiței știu cum să stea în ordine. Înainte, soldat creștin! Glorie! O, este sigur!

„Cum știi că este sigur?”

Pentru că este scris în Cuvânt.

Dar tu spui: „Biserica noastră nu învață așa.”

Dar trâmbița așa sună. Eu nu vreau să fiu instruit în crezul bisericii, fiindcă acesta se va clătina și va cădea. Dar dacă sunteți instruiți în Cuvânt, cerurile și pământul vor trece dar Cuvântul acesta nu va trece niciodată. Orice alt crez sau altceva va cădea, dar acest Cuvânt nu va trece niciodată. Amin. Acesta este sunetul pe care vreau să-l ascult. Da, domnilor.

Tu spui: „Dar cum pot să știu?”

Isus a spus: „*Oile Mele ascultă glasul, sunetul Meu. Ele cunosc trâmbița Mea.*” El a spus în Ioan 14.12: „*Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu.*” Aceasta a spus El, iar Evrei 13.8 spune că „*Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.*”

„Da,” spun ei, „dar într-un fel.”

Dar o oaie adevărată va spune: „Stai puțin, aici scârțâie ceva! Sună fals. Trebuie să fie o trompetă franțuzească. Nu este glasul trâmbiței, pentru că Biblia nu dă sunete nesigure.”

Biblia spune: „*veți primi Duhul Sfânt,*” nu „*s-ar putea să-L primiți.*” „*Îl veți primi fiecare.*” Până când? „*Făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru.*” (Fapte 2.39).

Trâmbița sună în fiecare generație și pentru orice rasă. Toți vor auzi Glasul Lui. Toți cei rânduți la Viață, Îl vor crede. Amin. Îl vor crede pentru că ei știu că este sunetul trâmbiței Evangheliei, nu ceva nesigur. Orice soldat știe cum trebuie să stea.

Noi i-am văzut pe Petru, Iacov, Ioan și pe cei din biserică timpurie mărșăluind pe calea aceasta pentru că Trâmbița, Isus a spus: „*Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia...*” și: „*Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.*” Dar ce facem noi? Ne întoarcem și mărșăluim în altă direcție. Astfel, unul merge înainte, altul merge înapoi; unul spune: „Păi, aceasta a fost pentru un alt timp. Sunetul acela era pentru alții.” Așa ceva nu este posibil, nu se poate!

Întreaga oștire creștină aude Trâmbița. Dumnezeu a spus că aceasta a fost Trâmbița și El nu o schimbă. Acesta este sunetul pe care l-a dat: „*Prin aceasta toți oamenii vor cunoaște.*” Și Biserica merge mai departe.

Unii nu cred în venirea Lui, dar Biblia spune că El va veni și noi așteptăm aceasta. Dacă nu este aici deseară, Îl vom aștepta mâine și tot așa, vom continua să-L așteptăm până când va veni. Dacă vom adormi, tot nu am așteptat în zadar fiindcă atunci când trâmbița lui Dumnezeu va suna ultima dată, întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, cei vii vor fi transformați și vom fi luați împreună să-L întâlnim pe Domnul în văzduh. Acesta este sunetul trâmbiței. Astfel, nu are importanță dacă trăiesc sau nu, fiindcă eu voi auzi oricum sunetul și voi învia. Glorie lui Dumnezeu. Învierea! O, da!

Isus a spus: „*Oile Mele vor auzi glasul Meu.*” El era Cuvântul manifestat, iar oile Îl vor cunoaște prin aceasta.

Acum priviți la preoții aceluia timp. Ei spuneau: „O, Omul acela este Beelzebul!” Dar când i-a spus femeii de la fântână despre păcatul ei și despre bărbatul pe care i-a avut; când i-a spus lui Natanael că l-a văzut cum se ruga sub copac, înainte să-l cheme Filip, ei l-au recunoscut imediat.

Oamenii din timpul acela spuneau: „Este Beelzebul; este un ghicitor; este de la diavolul?”

Dar Petru, Iacov și Ioan nu au făcut așa. De ce? Pentru că au știut ce a spus Dumnezeu că se va întâmpla atunci când va veni Mesia care va fi un Proroc. Astfel, când au văzut manifestându-se acele lucruri atât de desăvârșite, au cunoscut că era hrana oilor și au început să-L urmeze. „Oile

Mele cunosc...” fiindcă au văzut Cuvântul lui Dumnezeu manifestat. Ei cunosc sunetul acelei trâmbițe fiindcă este Biblia. *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”*

Nu contează câte biserici sună din trâmbiță. Astăzi avem o grămadă de gorniști care spun: „O, zilele minunilor au trecut! Nu mai există vindecare divină.”

Priviți ce se întâmplă cu gorniștii acestor biserici. Unul aleargă în partea aceasta, altul aleargă în partea cealaltă, iar diavolul stă liniștit și spune: „Aceștia se luptă unul împotriva celuilalt, așa că nu trebuie să mișc nici măcar un deget.” Dar, frate, dacă toți ar veni în aceeași armată și s-ar întoarce la ordinea generalului, atunci veți vedea un soldat creștin adevărat care nu ascultă goarna, ci trâmbița.

Haideți să ne oprim la câteva exemple, apoi ne vom apropia de încheiere fiindcă nu vreau să vă țin prea mult. Să luăm unul din caracterele care au ascultat glasul trâmbiței.

Să-l vedem pe prorocul Iov. Omul acesta a fost trecut printr-un test, dar a știut că Dumnezeu a cerut o jertfă de ardere de tot. Aceasta a cerut El, și chiar dacă nenorocirea s-a abătut asupra casei lui, l-a rămas credincios.

Când vezi că cuiva îi merge rău nu înseamnă că a fost lovit de Dumnezeu. Poate că nu este în afara voii lui Dumnezeu și știe în inima lui dacă ascultă de trâmbiță sau nu.

Dumnezeu a cerut această jertfă de ardere de tot, iar Iov s-a aliniat. Asta-î tot. Oamenii spuneau: „Iov, ai păcătuț în ascuns, ai făcut ceva rău.” Dar Iov știa că nu este adevărat. El a auzit sunetul trâmbiței și a stat pe aceasta.

Dumnezeu l-a lăsat pe diavolul să vină împotriva lui să-î ia familia, copilașii, cămilele, avuția și sănătatea. Se părea că totul s-a sfârșit când a ajuns pe grămada de cenușă. Dar cu toate acestea el a spus: *„Știu că Răscumpărătorul meu este viu și că în zilele din urmă va veni pe pământ. Chiar dacă viermii vor mânca acest trup, totuși Îl voi vedea pe Dumnezeu. Ochii mei Îl vor vedea...”* Nu era nimic nesigur aici, nu-î așa?

El nu a spus: „Bănuiesc că este viu,” ci a spus: **„Știu că Răscumpărătorul meu este viu, și că Se va ridica la urmă pe pământ.”** (Iov 19.25-26). El era foarte sigur.

Într-o zi în timp ce mergea pe câmp, Avraam l-a auzit pe Dumnezeu zicând: „Avraame!” El ı s-a arătat lui Avraam înainte ca să fie scris Cuvântul și ı-a spus: *„Eu îți voi da un fiu prin nevasta ta Sara.”*

Pe atunci ea avea șaiszeci și cinci de ani, iar el avea șaptezeci și cinci. Vedeți, ei s-au pregătit și

nu s-au rușinat să mărturisească faptul că vor avea un fiu, fiindcă au știut că-l vor avea.

Astfel, Biblia spune că „Avraam nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință, ci întărit prin credința lui, a dat slavă lui Dumnezeu, deplin încredințat.” (Romani 4.20). Amin. Vedeti? „Deplin încredințat.” Aceasta înseamnă că s-a întâlnit cu un ultimatum. Amin. Aceasta este. Ultimatum este sfârșitul drumului, ultimul lucru. Asta-î tot.

El a spus: „Sunt deplin încredințat că El ce făgăduiește, poate să și împlinească.” (Romani 8.21).

Sunteți pe deplin încredințați în seara aceasta că acesta este Duhul Sfânt? Sunteți pe deplin încredințați că aceasta este calea? Sunteți pe deplin încredințați că El este Vindecătorul? Sunteți pe deplin încredințați că El vine iar? Sunteți pe deplin încredințați că El este Același ieri, azi și în veci? (Adunarea spune: „Amin!”). Amin. Deplin încredințat. Da.

Haideți să mai privim pe cineva. Ilie care stătea acolo sus pe munte. El se certase cu Izabela cea vopsită și se săturase deja. Toate femeile din timpul acela o imitau pe prima doamnă care avea tunsoare în valuri sau cum o fi fost în vremea aceea. Se certase atât de mult pe tema aceasta încât era deja epuizat.

Și Dumnezeu i-a spus direct: „Du-te acolo jos și spune-le: „Așa vorbește Domnul: nu va fi nici rouă, nici ploaie, decât la cuvântul meu!” (1Împărați 17.1).

El nu a spus: „Ahab, poate va fi așa și așa.” O, nu! El era pe deplin încredințat, nu era nimic nesigur. „Nu va fi nici rouă, nici ploaie, decât la cuvântul meu.” Amin. Glorie! De ce? El a auzit trâmbița și ca urmare era sigur. Ilie îl cunoștea pe Dumnezeul lui, știa ceva. Când Dumnezeu a rostit acel Cuvânt, cerurile și pământul aveau să treacă, dar Cuvântul acela avea să se împlinească. Și s-a împlinit. Vedeti? Ilie era pe deplin încredințat.

El i-a spus: „Ilie, suie-te sus pe munte, în locul acela uscat și fără nici un izvor, fiindcă Eu voi avea unul pentru tine.”

El era pe deplin încredințat, așa că s-a dus pe munte și s-a așezat lângă pârâul Cherit.

„Și ce voi face aici?”

„Le-am poruncit deja corbilor să te hrănească.”

Vedeti? Ilie nu a spus: „Corbii? Păi, stai puțin, Doamne!” O, nu! Trâmbița a sunat și aceasta a fost suficient pentru Ilie. Cum se va întâmpla aceasta? Nu știu și nu-mi pasă. Vedeti? Nu este treaba mea să mă îngrijorez. Este treaba lui Dumnezeu. El a poruncit corbilor.

Ilie nu a spus: „Stai puțin, Doamne, dar cum o să-mi gătească mâncarea, la foc de lemne sau în cuptor?” Ce fel de animal îmi vor găti? Cum vor ucide vita și vor face un sandvici din ea?” El nu a pus întrebări.

Trâmbița lui Dumnezeu, Glasul Lui S-a auzit și a spus: „Am făcut-o!” El nu a spus: „S-ar putea să fac aceasta, Ilie,” ci: „Am făcut-o deja.” Amin.

Acesta este Dumnezeul nostru. Nu „El va face,” ci a făcut-o deja. Amin. El a făcut-o deja. Nu „probabil o va face, s-ar putea s-o facă,” ci a făcut-o deja. *„Am poruncit corbilor.”*

El a făgăduit Duhul Său pentru toți oamenii; El a făgăduit binecuvântările Sale. Vedeți? S-a suit sus și a dat oamenilor daruri. Unii le vor primi, iar alții le vor respinge, dar nu este treaba mea cum va face aceasta. Dumnezeu a spus și vor fi acolo.

Petru a spus în ziua Cincizecimii: *„Pocățiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos spre iertarea păcatelor voastre și apoi veți primi darul Sfântului Duh.”* Cum va veni? Nu știu. *„Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru.”* (Fapte 2.38-39). Acest lucru nu poate fi explicat. Trâmbița a sunat și cred, mă supun și primesc. Amin. Acum încercați să vă contraziceți cu mine. Eu nu sunt perfect, o, nu!

Aseară, o soră de culoare a spus: „Pot să depun o mărturie, predicatorule?”

„Da, doamnă,” am răspuns eu.

„Vreau să spun un lucru. Eu nu sunt ceea ce vreau să fiu, nici ce trebuie să fiu, dar știu un lucru: că nu mai sunt ce am fost.”

Aceasta simțim și noi chiar acum. Eu nu mai sunt cum am fost, fiindcă am fost salvat prin harul lui Dumnezeu și am primit botezul Duhului Sfânt pe baza unei însărcinări. Făgăduința făcută a fost revărsată în ziua Cincizecimii și eu cred. Aici nu este nimic nesigur. Am auzit sunetul, am ascultat și sigur este ceea ce este. Eu știu aceasta cu siguranță.

Într-o zi, Duhul Sfânt i-a spus prorocului Simeon, un bătrân de optzeci și cinci de ani care avea un mare renume: *„Nu vei muri până nu vei vedea mântuirea Domnului.”* (Luca 2.26). Glorie!

Probabil că marele preot s-a scărpinat de câteva ori pe barbă și a spus: „Simeoane, ar trebui să-ți piepteni barba pe partea cealaltă. De unde știi aceasta?”

„Duhul Sfânt mi-a spus că nu voi muri.”

„Simeoane, tu mai ai doar puțin și vei muri.”

„Nu mă interesează ce spui tu. Dumnezeu mi-a spus că nu voi vedea moartea până nu voi vedea cu ochii mei mântuirea Lui. Aici nu este nimic nesigur. Eu nu voi muri până nu Îl voi vedea pe El. Amin. Asta-î tot.

„Și cum se va face aceasta, Simeoane?”

„Aceasta nu este treaba mea.”

„Dar acum unde este El?”

„Nu știu.”

„Și atunci cum Îl vei vedea?”

„Dumnezeu a spus aceasta și asta-î tot. Este Cuvântul Lui și eu nu voi muri până când nu Îl voi vedea.” O, Doamne!

„Bietul de tine! Cu siguranță ai ceva la cap. Mai bine te lăsăm în pace.”

Dar el L-a văzut oricum. Da, domnilor. Dumnezeu face întotdeauna o cale pentru copiii Lui care vor să ia Cuvântul Lui.

Ați observat cât de liniștit era Isus când oamenii vorbeau despre El și spuneau că nu are nici cincizeci de ani, deci cum l-a văzut pe Avraam? El le-a spus simplu: *„Înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu.”* (Ioan 8.58). Nu „Eu am fost” sau „Eu voi fi,” ci „Eu sunt.” Pozitiv.

Apoi, înainte de a merge la mormântul lui Lazăr ca să-l învieze, i-a zis Martei: *„Eu sunt învierea și viața.”* El nu a spus: „Ar trebui să fiu sau voi fi,” ci a spus: *„Eu sunt.”* Amin. (Ioan 11.25-26).

„Dacă ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit. Dar chiar și acum orice vei cere de la Dumnezeu, Îți va da.” (Ioan 11.22-23).

Și El i-a zis: *„Fratele tău va învia.”*

„Știu, i-a răspuns Marta, „că va învia în ziua de apoi. El a fost un băiat cumsecade. Da, știu că va învia.”

Dar Isus S-a îndreptat puțin, apoi a zis: *„Dar Eu sunt învierea și Viața.”* El nu a spus: „voi fi,” sau: „Ar trebui să fiu,” ci a spus: *„Eu sunt.”* Acolo nu este nimic nesigur, nimic care să se clatine. Nimic nesigur. El era sigur, pozitiv.

„Eu sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, nu va muri niciodată.” El nu a spus: „s-ar putea,” sau „este posibil.” În cuvintele Lui nu este nimic nesigur. Ei nu vor muri. Punct.

„Cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viața veșnică, și nu vine la judecată, ci a trecut de la moarte la viață.” (Ioan 5.24).

Nu vine la judecată? Nu, nu va ajunge la judecată. Amin. Nu este treaba mea cum este posibil. Amin. Aceasta este. *„A trecut de la moarte la viață.”* Oh!

Isus nu a spus: „Având în vedere că ai mărturisit că crezi și știi că Eu sunt Cuvântul, Cel ce trebuia să vină, îți spun ce vom face. Îi vom aduna pe bătrâni și vom vedea ce putem face cu privire la fratele tău.” O, nu! Ci a spus: *„Mă duc să-l trezesc.”* Vedeți? Nu a spus: „Mă duc să încerc.” Când a spus: *„Mă duc să-l trezesc,”* acolo nu era nimic nesigur.

Același care a făcut făgăduința și a spus: „O voi face,” a venit acum și a zis: *„Mă duc să-l trezesc.”* Aleluia! Amin.

Tot El a spus: *„Stricați templul acesta, și în trei zile îl voi ridica.”* (Ioan 2.19). El nu a spus: Stricați templul și voi vedea ce pot face.” Acolo nu a fost nimic nesigur. *„Stricați templul acesta, și în trei zile îl voi ridica.”* O, Doamne!

Isus știa că El este Cel despre care spusese David în Psalmi: *„Căci nu vei lăsa sufletul Meu în locuința morților, nu vei îngădui ca preaiubitul Tău să vadă putrezirea.”* El știa că acea făgăduință Biblică îi aparținea, așa că era pozitiv. (Psalmul 16.10).

Nu putem fi și noi la fel de pozitivi? Să-L luăm exemplu pentru toate lucrurile. Cât timp a fost spus de Cuvântul lui Dumnezeu, nu putem fi și noi la fel de siguri ca El?

Eu sunt învierea și viața.” *„Eu îl voi învia în ziua de apoi.”* Amin. De ce? El a știut că Cuvântul a vorbit despre aceasta și era sigur de ceea ce spunea.

Dacă El a spus în Ioan 5.24: *„...are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.”* Dacă aceasta este în noi de ce ne mai temem? Din ce cauză?

Ce importanță mai are marca pe care o ai? Ce mai contează denumirea? Noi suntem copii ai lui Dumnezeu prin harul Lui și am fost umpluți cu Duhul Sfânt prin harul lui Dumnezeu. Ce importanță mai are dacă cineva este prezbiterian, metodist sau baptist? Dacă este umplut cu Duhul Sfânt, posedă Viața care îl va învia. Amin.

Isus a spus în Luca 24.49: *„Voi trimite făgăduința...”* nu „Să văd ce pot face,” sau „Este posibil s-

o trimit..." Vedeți? El a spus clar: „Și iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui, dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.”

Ce s-ar fi întâmplat dacă după șase zile de așteptare ar fi spus: „Ce mai așteptăm? Eu cred că trebuie să acceptăm aceasta prin credință. Nu credeți și voi la fel?”?

Dacă în ziua a noua Iacov ar fi spus: „Vino puțin aici, Simone. Știi, ieri am avut un simțământ mai ciudat și mă gândesc că El nu vrea să mai așteptăm pentru că Îl avem deja. Nu crezi și tu așa? Haide să mergem să ne facem lucrarea, să ne continuăm slujba.” O, ei n-ar fi putut să facă aceasta! De ce? Pentru că știau ce a spus prorocul.

„Căci dă învățătură peste învățătură, învățătură peste învățătură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo.

Prin niște oameni cu buze bâlbâitoare și cu vorbirea străină va vorbi poporului acestuia Domnul.” (Isaia 28.10-11). Astfel, ei știau că trebuie să se întâmple ceva atunci când vine El.

„După aceea, voi turna Duhul Meu peste orice făptură; fiii și fiicele voastre vor proroci, bătrânii voștri vor avea visuri, și tinerii voștri vor avea vedenii.

Chiar și peste robi și peste roabe, voi turna Duhul Meu, în zilele acelea. Voi face să se vadă semne în ceruri și pe pământ: sânge, foc și stâlpi de fum.” (Ioel 2.28-30).

Ei știau că venirea Duhului Sfânt trebuia să fie însoțită de o experiență supranaturală. Ei n-au acceptat un sunet nesigur, iar când au văzut că dovezile biblice se mișcau, nu a mai fost nimic nesigur și au ieșit drept în stradă. Vedeți? Ei au fost siguri că era Duhul Sfânt.

Știți cât au fost de siguri? Ei au fost atât de siguri încât analfabetul Petru s-a urcat pe o cutie și a spus: „Bărbați iudei, cu pieptul umflat ca un cocoș! Bărbați iudei și voi toți cei care locuiți în Ierusalim, să știți lucrul acesta, și ascultați cuvintele mele!

Mai devreme m-am temut de voi, dar acum nu mă mai tem. Luați seama că oamenii aceștia nu sunt beți cum credeți voi, ci este împlinirea cuvintelor vestite de prorocul Ioel.” Aleluia! Nimic nesigur. Ceea ce vedeți a fost vestit prin prorocul Ioel.” Oh, Doamne!

În Marcu 16, Isus Și-a însărcinat Biserica și a spus: „Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia.

Iată semnele care îi vor însoți pe cei ce vor crede...” Așa a spus? „În Numele Meu vor scoate draci, vor vorbi în limbi noi; dacă vor lua în mână șerpi sau vor bea ceva de moarte, nu-și va

vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.” El nu a spus: „S-ar putea,” ci: „*Aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede.*” (Marcu 16.15-18).

Haideți să facem un mic rezumat. Eu cred că orice este contrar cu Aceasta, este greșit. Cred că orice este împotriva la Aceasta, va cădea. Cred că indiferent cât comunism și alte ismuri se vor ridica, toate vor cădea. Dar Cuvântul acesta va rămâne veșnic, pentru că este Cuvântul Lui. Dar înainte de a fi un cuvânt, a fost gândul, iar când acel gând a fost exprimat, a devenit cuvântul.

Și Dumnezeu a avut acest gând în veșnicie. Apoi l-a exprimat și a devenit un Cuvânt, iar Cuvântul a trebuit să se manifeste.

De aceea, când a vorbit de Mesia, a trebuit să vină Mesia. Apoi a spus că în zilele din urmă va fi o Biserică fără pată și fără zbârcitură. Aleluia! El a spus aceasta, iar eu iau acest Cuvânt și îl cred.

Eu cred că El a făgăduit Duhul Sfânt pentru fiecare credincios care va crede. Eu cred ceea ce a predicat Petru în ziua Cincizecimii când le-a spus să se pocăiască și să se boteze pentru că atunci vor fi urmași de aceste semne: „*Și oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit.*” Eu cred că acesta este adevărul și stau pe El, pentru că L-am văzut manifestat.

Știu că trebuie să mă lupt. Încerc să fac pași înainte, dar înainte de a face pași trebuie să tai din cale orice buruiană, orice încâlcitură și să le dau la o parte, pentru că de fiecare dată când faci un pas, avansezi. Amin. Ia numai Sabia și taie.

Mulți din voi și-l amintesc pe Paul Rader, un prieten foarte drag. Când eram un predicator foarte tânăr mergeam la Fort Wayne să-l ascult predicând la Tabernacolul Redigar. Un mare bărbat! Își trăgea pantalonii, apoi ridica mâinile și răcnea ca un urs și aveai impresia că va sări peste amvon. Începea din Geneza și termina în Apocalipsa apoi tot înainte. El credea în Dumnezeu, credea în vindecarea divină.

Spunea că era undeva în junglă și s-a îmbolnăvit de febră tifoidă sau așa ceva. A fost groaznic. Era în junglă și credea cu tărie în vindecarea divină, dar era din ce în ce mai rău. Totuși, s-a rugat și s-a rugat.

Câțiva misionari au spus că iau o barcă să-l ducă undeva la un doctor, dar el le-a zis: „Nu vreau așa ceva. Lăsați-mă în pace! Dacă Dumnezeu nu mă vindecă, voi merge Acasă.” Apoi a rugat-o pe soția lui să stea cu el, pentru că se făcea tot mai întuneric.

„Dragă,” i-a zis el, „ține-mă de mână și roagă-te pentru mine pentru că se face tot mai întuneric. Cred că umbrele sunt peste mine. Ține-mă de mână și continuă să te rogi în timp ce

voi pleca.” Și el se pregătea să se întâlnească cu Dumnezeu.

La un moment dat a căzut într-o vedenie și spune că s-a văzut din nou tânăr în Oregon, și tăia lemne, iar șeful de echipă i-a zis: „Paul, ia du-te sus pe partea aceea a dealului și taie un anumit copac, de o anumită dimensiune.

A alergat pe deal în sus cu picioarele lui tinere și a doborât copacul, după care s-a gândit: „Acum să văd cum îl duc în vale.”

Fiind un bărbat puternic, el a spus: „Obişnuiam să exersez cum să-mi țin genunchii și să ridic cu spatele, care este partea cea mai puternică a omului.” Astfel, s-a gândit: „Am să ridic cel mai mare buştean și am să-l pun pe umăr.” Dar apoi a zis: „Acesta nu era un buştean obișnuit pentru că pur și simplu nu putea să-l miște.”

A încercat tot felul de mișcări ca să-l poată ridica, dar nu a putut. „A stors toată puterea din mine,” spunea el, „dar nu am putut să-l ridic deloc.” Și în final a spus: „Am slăbit atât de mult încât nu am mai putut și m-am așezat jos rezemat de copac. Eram epuizat.”

După o vreme a auzit glasul șefului său. Spunea că era cel mai blând glas pe care l-a auzit vreodată.

„Paul!”

„Da, șefule, ce este?”

„De ce tragi așa de el?”

„Păi, mi-ai poruncit să-l duc jos în tabără, dar m-am epuizat. Șefule, nu pot să-l duc.”

Atunci șeful i-a zis: „Paul, vezi apa ceea curgătoare?”

„Da, șefule.”

„Ei bine, apa aceea curge chiar prin tabără. De ce nu arunci buşteanul în apă și apoi să te urci pe el și să-l călărești?”

„Nici nu m-am gândit la aceasta,” a spus el.

Apoi a rostogolit buşteanul în apă, a sărit pe el și a început să strige cât putea: „Sunt pe el! Sunt pe el!”

Spune că atunci când și-a venit în fire, era jos în mijlocul camerei și soția lui striga cu el: „Sunt

pe el! Sunt pe el!" O, fraților!

Popoarele se destramă, Israel se trezește

Semnele prevestite în Biblie;

Zilele neamurilor sunt numărate

Întoarceți-vă cei risipiți la ai voștri.

Acest Mesaj al Cuvântului lui Dumnezeu este adevărul. Mort sau viu sunt pe el și nu mă cert cu nimeni cu privire la el. L-am luat și acum sunt pe el. Să se ridice criticii! Voi pune jos orice pușcă, iar într-una din zilele acestea voi veni în tabără călare pe Cuvântul lui Dumnezeu. Amin. Cu siguranță voi ajunge acolo.

Să ne rugăm.

De ce încerci să te lupți cu bagajul tău de păcat? De ce îți place să fii în starea în care ești acum, în care nu știi unde ești și alergi de la o biserică la alta și dintr-un loc în altul. De ce nu îl răstorni la cruce și nu te urci pe Cuvânt? Ce ar fi să iei în seara aceasta făgăduința lui Dumnezeu și să ieși călare pe ea din această încurcătură, într-un loc larg și deschis ca acesta? Nu te mai munci! Nu te mai îngrijora, ci crede și acceptă-L! Este o Împărăție care nu poate fi clintită. Urcă-te pe ea!

Dacă în seara aceasta ești bolnav, ia făgăduința lui Dumnezeu: „*Eu sunt Domnul care te vindecă de toate bolile tale.*” (Exod 15.26).

„Dar cum o să mă fac bine, frate Branham? Doctorul spune că sufăr cu inima, am cancer, sunt surd, sunt mut, sunt orb, etc”. Ce importanță are? Acceptă doar făgăduința lui Dumnezeu și urcă-te pe ea.

Haideți să luăm un buștean mare, să mergem acolo jos și să scriem pe vârful lui: „În seara aceasta a fost făcută rugăciunea credinței, iar eu am să mă urc pe ea. Biblia spune: „*Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav și Dumnezeu îl va ridica, iar dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate.*” Eu cred și stau pe aceasta.”

Dacă ați făcut ce este rău, amintiți-vă că cel ce acoperă păcatul nu poate propăși. Dar cine îl mărturisește va căpăta îndurare. De ce să nu mărturisiți?

„Și ce trebuie să fac, frate Branham?”

Mărturisește și apoi urcă-te pe el pentru că te va duce departe de păcat. Așa a spus Dumnezeu.

Este aici cineva care nu și-a pus niciodată încrederea cu adevărat în Dumnezeu pentru mântuirea sufletului, dar ar vrea să fie amintit în rugăciune? Vreți să ridicați mâna și să spuneți: „Roagă-te pentru mine, frate Branham fiindcă vreau să scap de griji.”? Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze. Așa este. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Spuneți: „Vreau să arunc toate grijile asupra Lui și să mă urc pe făgăduința Lui pentru că El a promis că nu-l va arunca afară pe cel ce vine la El.”

„Frate Branham, aseară s-a făcut rugăciune pentru mine și nu mă simt mai bine.” Aceasta nu are nimic una cu alta. Eu nu stau pe simțămintele mele, ci pe Cuvântul lui Dumnezeu, pe făgăduința Lui.

„Frate Branham, eu am fost la altar de patru sau cinci ori ca să primesc Duhul Sfânt, dar nu L-am primit.”

Aceasta nu înseamnă nimic. Stai pe buștean și te va duce drept în tabără, în tabăra sfinților. Vei ajunge acolo. Stai pe buștean, strigă și laudă-L pe Dumnezeu cât poți de tare. Așa să faci.

În timp ce avem capetele plecate, vreți cu adevărat să vă urcați pe el? Vrei să vii aici și să stai pentru un minut la altar? Vino să ne rugăm și să punem mâinile peste tine. Ne bucurăm să vii.

Ascultă îndemnul acela micuț din inima ta care spune: „Știi că ai greșit. Ridică mâna!” În ordine.

Ai urcat pe buștean, pe lemnul făgăduinței Lui. Lemnul, crucea a fost doborâtă jos, așa că puneți brațele în jurul ei. Pășește aici și spune: „Acum mă voi urca pe el. Voi crede și Îl voi accepta. Aceasta mă va schimba și voi sta numai pe acest Cuvânt până când este confirmat. Și după ce acesta este confirmat, am să-L iau pe următorul și mă voi urca pe El.” Vedeți?

Și Cuvânt cu Cuvânt, pas cu pas, vei poseda tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru tine. *„Toate lucrurile sunt cu puțință”* celui care stă pe el! Urcați-vă pe promisiunea lui Dumnezeu fiindcă vă va duce în tabără, în prezența lui Dumnezeu.

Vreți să veniți acum în timp ce avem capetele plecate? Toți cei care vor, să vină la altar pentru un moment de rugăciune.

Eu sunt pe el, Doamne, și cred. Toate îndoielile mele sunt îngropate în Fântâna aceea. Doamne, eu vin. În seara aceasta cred din toată inima și pășesc drept pe Cuvânt, pentru că Te iau pe Cuvânt.

O femeie scumpă stă aici la altar ca să dovedească lucrul acesta. Cei care aveți capetele plecate și ați vrut să fiți amintiți în rugăciune, nu vreți să veniți? Haideți aici sus. Dumnezeu să te binecuvânteze. Așa. Vino și tu. Spune: „Voi sta pe el. Dumnezeule, Tu ai dat făgăduința, ceva a bătut la ușa inimii mele și acum vin călare pe aceasta. Voi sta pe el până voi ajunge în tabără. Chiar acum intru în tabăra sfinților Celui Preaînalt.”

Dumnezeu să te binecuvânteze. Aceasta este bine. Haideți toți cei care vreți să urcați pe el. Haideți așa cum sunteți.

Tu spui: „Acela este un copac?” Odată a fost doborât un copac și a fost repus înapoi la Calvar. Sari în seara aceasta pe acel copac împreună cu făgăduința lui Dumnezeu, Cuvântul care atârna pe acel copac.

Acum sunt pe el și cred din toată inima. Aș vrea să fac ceva mai mult și să dau mâna cu frații mei.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pentru poziția voastră. Vreau să stați un moment aici în timp ce ne rugăm. Să nu uitați că fiind un slujitor al lui Hristos sunt responsabil pentru propovăduirea Cuvântului. Eu sunt responsabil pentru mărturia mea. În aprilie voi face cincizeci și patru de ani și s-ar putea să fie ultimul meu an de viață. Având în vedere ultima vedenie, s-ar putea să vă părăsesc în câteva zile, nu știu. Eu nu știu ce înseamnă, dar ascultați banda și trageți concluziile singuri. Ar putea fi ultimul mesaj pe care îl mai predic aici în Phoenix și dacă spun ceva greșit, voi știți că destinația mea va fi acolo și voi fi judecat pentru cuvintele mele.

Frați și surori, dați-mi voie să vă spun ceva. Voi ați fost în adunări și ați văzut darul deosebirii și celelalte lucruri. Am spus vreodată ceva în Numele Domnului și nu s-a împlinit? Nu, domnilor. Întrebați pe oricine. Nici în miile de vedenii avute în jurul lumii nu a fost nici o greșală. Eu vă spun adevărul în seara aceasta, iar sângele lui Isus Hristos este mai mult decât suficient ca să șteargă orice pată.

Este o Fântână umplută cu sânge

și pe el stați acum.

Tras din venele lui Emanuel,

Singurul lucru sigur de pe pământ.

Unde păcătoșii s-au scufundat

Și pata de păcat s-a curățit.

Aș vrea să-i rog pe frații predicatori să vină între oamenii aceștia. Așa îi chemați pe predicatori să se roage pentru oameni? Toți predicatorii care sunt interesați de salvarea sufletelor, să vină aici și să formeze un grup de rugăciune; să ne unim împreună și să ne scăpăm de toate celelalte lucruri.

Aici sunt bărbați și femei care își pecetluiesc destinația prin sângele lui Isus; ei L-au luat pe Cuvânt și Îl călăresc până în prezența Lui zicând: „Aici sunt, Doamne. Nu am nimic să-Ți ofer decât pe mine. Ia-mă!” Vreți să veniți și să stați aici împreună cu ei? Oricine dorește, să vină aici. Îmi place să văd oameni interesați în salvarea sufletelor. Aceasta este bine. Pianistul să înceapă o cântare.

Noi nu venim la ceva mistic, la o credință fabricată, ci venim în prezența lui Dumnezeu care a promis că „*oriunde sunt adunați doi sau trei în Numele Meu, Eu sunt în mijlocul lor.*” (Matei 18.20).

Vorbiți cu El ca și cu prietenul vostru și spuneți-I: „Doamne, îmi pare rău că am păcătuit.” Să cântăm împreună.

(Fratele Branham cântă).

Fii mic! Să nu uităm că niciunul dintre noi nu suntem decât un nimic. Plecați-vă sincer în inimile voastre; plecați-vă capetele și inimile peste tot în clădire.

Tatăl nostru ceresc, știu că cuvintele Tale sunt adevărate și că ele nu pot cădea fiindcă sunt Cuvântul Tău, sunt Dumnezeu. Tu ai spus: „*Cine vine la Mine, nu îl voi scoate afară.*” Acești bărbați și femei sunt convinși că au greșit și astfel au pășit în față să-și mărturisească greșelile. Ei au urmat îndemnul din interiorul lor care i-a îndemnat să vină la Fântână și stau aici cu capul și inimile plecate să bea fără plată din Apa Vieții care ne-a fost promisă de Dumnezeu. Tată, primește-i în Împărăția Ta fiindcă sunt ai Tăi.

Tu ai spus: „*Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu este atras de Tatăl Meu,*” și: „*Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine.*” (Ioan 4.44,37). Aceasta arată că Dumnezeu i-a dat pe acești oameni lui Hristos, ca un dar de dragoste. Ei stau aici, Doamne, pentru că Tu ai spus: „*Nimeni nu-i poate smulge din mâna Mea.*” Te rog să-i asiguri în seara aceasta și să le dai botezul Duhului Sfânt cât timp stau la altar.

Îngăduie ca marea putere a lui Hristos să le umple viețile, fiindcă au pășit în față și au mărturisit, iar Tu ai spus: „*Pe cine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui*

Meu și înaintea sfinților îngeri.” Noi știm că această lucrare a fost făcută deja.

Doamne, pecetluiește-i pentru Împărăția făgăduinței Duhului Sfânt. Revarsă Duhul Tău peste ei și umple-i cu Duhul Dumnezeuului celui viu ca să fie mărturii vii în toate zilele vieții lor, pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Toată audiența să stea în picioare în timp ce ne vom ruga pentru cei de aici.

Fiecare ați venit aici pentru că ați simțit că ați păcătuit în inimile voastre și nu puteți face nimic decât să credeți. Acceptați aceasta prin credință. Aceasta este credința pe care ați acceptat-o. Isus a spus: *„Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-l atrage Tatăl. Și tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine.”* El îi va primi. Nu poate face altfel pentru că a promis. Nu vă bazați pe nici un fel de senzație, ci bazați-vă pe Cuvântul Lui.

„Cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut de la moarte la viață.” (Ioan 5.24). Vedeți, la timpul trecut. Duhul Sfânt este o experiență a umplerii și înzestrării cu putere pentru slujbă. Dar mărturisirea și primirea lui Hristos se face prin credință. Să mărturisești și să simți că Dumnezeu te-a iertat de păcat.

El a spus pe baza Cuvântului că *„nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu este atras de Tatăl.”* Deci mai întâi v-a atras Dumnezeu. *„Și pe cel ce vine la Mine, nu-l voi scoate afară.”*

El a murit pentru voi; păcatele voastre au fost iertate în urmă cu o mie nouă sute de ani, iar acum doar veniți și acceptați că El a murit pentru voi. Credeți că El a murit pentru păcatele voastre? Vreți să acceptați că v-a luat păcatele? Sunteți bucuroși și recunoscători pentru aceasta? Credeți că a făcut-o? Atunci ridicăți mâna și spuneți: *„Eu cred că El îmi ia toate păcatele și mă scapă de păcat.”* Amin. În ordine.

Acum ești un candidat pentru botezul cu Duhul Sfânt. Dacă nu ați primit încă botezul creștin, unul din oamenii de aici se va îngriji de aceasta.

Cuvântul spune că *„În timp ce Petru vorbea aceste cuvinte, Duhul Sfânt a căzut peste ei.”* De ce? Pentru că erau în așteptare. Acum și voi sunteți în așteptare. Vreți ceva care să vă pecetluiască în Împărăția lui Dumnezeu, ceva adevărat pentru voi? N-ați vrea ca fiecare dintre voi să primiți Duhul Sfânt? Da? Sigur că vreți. Aceasta este puterea care vă ține.

Erau în odaia de sus adunați

Rugându-se în Numele Lui.

Și au fost botezați cu Duhul Sfânt

Și puterea pentru slujbă a venit.

O, aceasta vă trebuie acum! Puteți s-o aveți chiar acum. Este pentru voi. Fraților, haideți să ne punem mâinile peste acești frați și să ne rugăm să primească Duhul Sfânt.

Întreaga adunare să ridice mâinile.

Tatăl nostru ceresc, în Numele Domnului Isus Hristos umple fiecare inimă de aici cu botezul Duhului Sfânt. Primiți Duhul Sfânt! Primiți Duhul Sfânt, oameni care stați și așteptați prezența și puterea lui Dumnezeu ca să vă umple viețile.

- Amin -